

Официален вестник на Европейския съюз

С 111

Издание
на български език

Информация и известия

Година 59
29 март 2016 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2016/С 111/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

Общ съд

2016/С 111/02 Решение на Общия съд от 27 януари 2016 година относно съдебната ваканция 2

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2016/С 111/03 Дело С-581/14: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Австрия), постъпило на 17 декември 2014 г. — Manfred Naderhirn 3

2016/С 111/04 Дело С-663/15: Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 14 декември 2015 г. — Umweltverband WWF Österreich/Landeshauptmann von Tirol 3

2016/С 111/05 Дело С-664/15: Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 14 декември 2015 г. — Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation/Bezirkshauptmannschaft Gmünd 4

2016/С 111/06 Дело С-679/15: Преюдициално запитване от Finanzgerichts Baden-Württemberg (Германия), постъпило на 17 декември 2015 г. — Ultra-Brag AG/Hauptzollamt Lörrach 5

BG

2016/C 111/07	Дело C-686/15: Преюдициално запитване от Općinski sud u Velikoj Gorici (Хърватия), постъпило на 18 декември 2015 г. — Vodoopskrba i odvodnja d.o.o./Željka Klafurić	6
2016/C 111/08	Дело C-700/15: Преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Словения), постъпило на 31 декември 2015 г. — LEK Farmaceutvska Družba d.d./Република Словения	6
2016/C 111/09	Дело C-4/16: Преюдициално запитване от Sąd Apelacyjny w Warszawie (Полша), постъпило на 4 януари 2016 г. — J. D./Prezes Urzędu Regulacji Energetyki	7
2016/C 111/10	Дело C-10/16: Преюдициално запитване от Commissione tributaria provinciale di Genova (Италия), постъпило на 7 януари 2016 г. — Ignazio Messina & C. SpA/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti	7
2016/C 111/11	Дело C-11/16: Преюдициално запитване от Commissione tributaria provinciale di Genova (Италия), постъпило на 7 януари 2016 г. — Ignazio Messina & C. SpA/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli	8
2016/C 111/12	Дело C-12/16: Преюдициално запитване от Commissione tributaria provinciale di Genova (Италия), постъпило на 7 януари 2016 г. — Ignazio Messina & C. SpA/Autorità portuale di Genova	9
2016/C 111/13	Дело C-13/16: Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 8 януари 2016 г. — Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde/Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme“	10
2016/C 111/14	Дело C-15/16: Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Германия), постъпило на 11 януари 2016 г. — Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht/Ewald Baumeister	11
2016/C 111/15	Дело C-27/16: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 18 януари 2016 година — Ангел Маринков/Председател на Държавна агенция за българите в чужбина	12
2016/C 111/16	Дело C-33/16: Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 20 януари 2016 г. — А Оу	13
2016/C 111/17	Дело C-46/16: Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 27 януари 2016 г. — Valsts ieņēmumu dienests/SIA „LS Customs Services“	14
2016/C 111/18	Дело C-47/16: Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 27 януари 2016 г. — Valsts ieņēmumu dienests/SIA „Veloserviss“	15
2016/C 111/19	Дело C-60/16: Преюдициално запитване от Kamarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen (Швеция), постъпило на 3 февруари 2016 г. — Mohammad Khir Amayry/Migrationsverket	16
2016/C 111/20	Дело C-104/16 P: Жалба, подадена на 19 февруари 2016 г. от Съвет на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 10 декември 2015 г. по дело T-512/12, Front Polisario/Съвет	17

Общ съд

2016/C 111/21	Съединени дела T-711/13 и T-716/13: Решение на Общия съд от 18 февруари 2016 г. — Harrys Pubar и Harry's New York Bar/CXBP — Harry's New York Bar и Harrys Pubar („HARRY'S BAR“) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „HARRY'S BAR“ — По-ранна национална фигуративна марка „PUB CASINO Harrys RESTAURANG“ — Частичен отказ на регистрация — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	18
---------------	---	----

2016/C 111/22	Дело T-53/14: Решение на Общия съд от 19 февруари 2016 г. — Ludwig-Bölkow — Systemtechnik/Комисия (Арбитражна клауза — Шестата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности — Възстановяване на част от изплатените суми и на фиксираните обезщетения — Частична липса на основание за произнасяне по същество — Разходи, допустими за финансиране от Съюза — Наказателна клауза — Явно прекомерен характер)	19
2016/C 111/23	Съединени дела T-84/14 и T-97/14: Решение на Общия съд от 18 февруари 2016 г. — Harrys Pubar и Harry's New York Bar/CXBP — Harry's New York Bar и Harrys Pubar („HARRY'S NEW YORK BAR“) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „HARRY'S NEW YORK BAR“ — По-ранна национална фигуративна марка „PUB CASINO Harrys RESTAURANG“ — Частичен отказ на регистрация — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	19
2016/C 111/24	Дело T-164/14: Решение на Общия съд от 18 февруари 2016 г. — Calberson GE/Комисия (Арбитражна клауза — Програма за снабдяване на Русия със селскостопански продукти — Доставка на говеждо месо — Неизпълнение на договора от интервенционната агенция — Приложимо право — Погасителна давност — Късно освобождаване на някои гаранции за доставка — Частично плащане по фактура за превоз — Непълно заплащане в чуждестранни валути по някои фактури — Мораторни лихви)	20
2016/C 111/25	Дело T-328/14: Решение на Общия съд от 18 февруари 2016 г. — Jannatian/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Иран с цел предотвратяване на разпространението на ядрено оръжие — Замразяване на средства — Забрана за влизане или транзитно преминаване — Жалба за отмяна — Липса на основание за произнасяне по същество — Извъндоговорна отговорност — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти — Неимуществена вреда)	21
2016/C 111/26	Дело T-364/14: Решение на Общия съд от 18 февруари 2016 г. — Penny-Markt/CXBP — Voquoi Handels (В! О) (Марка на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Общността „В! О“ — По-ранна словна марка на Общността „bo“ — Относително основание за отказ — Член 53, параграф 1, буква а) и член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	22
2016/C 111/27	Дело T-30/15: Решение на Общия съд от 19 февруари 2016 г. — Infinite Cycle Works/CXBP — Chance Good Ent. („INFINITY“) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „INFINITY“ — По-ранна словна марка на Общността „INFINI“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	23
2016/C 111/28	Дело T-141/14: Определение на Общия съд от 1 февруари 2016 г. — SolarWorld и др./Съвет (Жалба за отмяна — Дъмпинг — Внос на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китай — Окончателно антидъмпингово мито — Освобождаване на вноса, за който има приет ангажимент — Неразделност — Недопустимост)	23
2016/C 111/29	Дело T-142/14: Определение на Общия съд от 1 февруари 2016 г. — SolarWorld и др./Съвет (Жалба за отмяна — Субсидии — Внос на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китай — Окончателно изравнително мито — Освобождаване на вноса, за който има приет ангажимент — Неразделност — Недопустимост)	24
2016/C 111/30	Дело T-36/15: Определение на Общия съд от 14 януари 2016 г. — Hispasat/Комисия (Държавни помощи — Цифрова телевизия — Помощ за въвеждане на цифрова наземна телевизия в отдалечени и слабо урбанизирани райони на Кастилия-Ла Манча — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Поправяне на това решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)	25

2016/C 111/31	Дело T-699/15: Жалба, подадена на 26 ноември 2015 г. — City Train/EUIPO (CityTrain)	26
2016/C 111/32	Дело T-742/15 P: Жалба, подадена на 16 декември 2015 г. от DD срещу решението, постановено на 8 октомври 2015 г. от Съда на публичната служба по съединени дела F-106/13 и F-25/14, DD/FRA	26
2016/C 111/33	Дело T-10/16: Жалба, подадена на 14 януари 2016 г. — GABO:mi/Комисия	28
2016/C 111/34	Дело T-23/16: Жалба, подадена на 25 януари 2016 г. — Biernacka-Hoba/EUIPO — Formata Bogusław Hoba (Formata)	29
2016/C 111/35	Дело T-26/16: Жалба, подадена на 22 януари 2016 г. — Република Гърция/Комисия	29
2016/C 111/36	Дело T-27/16: Жалба, подадена на 25 януари 2016 г. — Обединено кралство/Комисия	31
2016/C 111/37	Дело T-36/16: Жалба, подадена на 26 януари 2016 г. — Enercon/EUIPO — Gamesa Eólica (Shades of green)	32
2016/C 111/38	Дело T-44/16: Жалба, подадена на 26 януари 2016 г. — Novartis/EUIPO — SK Chemicals (Изображение на пластир)	32
2016/C 111/39	Дело T-45/16: Жалба, подадена на 1 февруари 2016 г. — Alfonso Egüed/EUIPO — Jackson Family Farms (BYRON)	33
2016/C 111/40	Дело T-52/16: Жалба, подадена на 3 февруари 2016 г. — Crédit Mutuel Arkéa/ЕЦБ	34
2016/C 111/41	Дело T-54/16: Жалба, подадена на 5 февруари 2016 г. — Netguru/EUIPO (NETGURU)	34
2016/C 111/42	Дело T-56/16: Жалба, подадена на 10 февруари 2016 г. — Oil Pension Fund Investment Company/Съвет	35
2016/C 111/43	Дело T-58/16: Жалба, подадена на 11 февруари 2016 г. — Apax Partners/EUIPO — Apax Partners Midmarket (APAX)	36
2016/C 111/44	Дело T-59/16 P: Жалба, подадена на 13 февруари 2016 г. от Carlo De Nicola срещу решението, постановено на 18 декември 2015 г. от Съда на публичната служба по дело F-9/14, De Nicola/Европейска централна банка	37
2016/C 111/45	Дело T-60/16 P: Жалба, подадена на 13 февруари 2016 г. от Carlo De Nicola срещу решението, постановено на 18 декември 2015 г. от Съда на публичната служба по дело F-55/13, De Nicola/ЕИБ	37
2016/C 111/46	Дело T-61/16: Жалба, подадена на 12 февруари 2016 г. — Coca-Cola/EUIPO — Mitico (Master)	38
2016/C 111/47	Дело T-64/16: Жалба, подадена на 15 февруари 2016 г. — Wieromiejczyk/EUIPO (Tasty Puff)	39
2016/C 111/48	Дело T-67/16: Жалба, подадена на 15 февруари 2016 — fleur ami/EUIPO — 8 Seasons Design (Lampen)	39
2016/C 111/49	Дело T-68/16: Жалба, подадена на 15 февруари 2016 г. — Deichmann/EUIPO — Munich (Изображение на кръст върху страна на спортна обувка)	40
2016/C 111/50	Дело T-70/16 P: Жалба, подадена на 17 февруари 2016 г. от Carlo De Nicola срещу решението, постановено на 18 декември 2015 г. от Съда на публичната служба по дело F-70/16, De Nicola/ЕИБ	41

2016/C 111/51	Дело T-357/14: Определение на Общия съд от 3 февруари 2016 г. — Experience Hendrix/CXВП — JH Licence (Jimi Hendrix)	42
Съд на публичната служба на Европейския съюз		
2016/C 111/52	Дело F-58/14: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 17 февруари 2016 г. — DE/EMA (Публична служба — Срочно нает служител — Неподновяване на договор, сключен за определен срок — Член 8, първа алинея от УРДС — Съществено изменение на естеството на упражняваните от служителя функции — Прекъсване на кариерата — Квалифициране на договор, сключен за определен срок, в договор за неопределено време — Изключване)	43
2016/C 111/53	Дело F-140/15: Жалба, подадена на 13 ноември 2015 г. — ZZ и др./Комисия	43
2016/C 111/54	Дело F-145/15: Жалба, подадена на 26 ноември 2015 г. — ZZ/ЕИБ	44
2016/C 111/55	Дело F-153/15: Жалба, подадена на 28 декември 2015 г. — ZZ и др./ЕСВД	44
2016/C 111/56	Дело F-1/16: Жалба, подадена на 6 януари 2016 г. — ZZ/Парламент	45
2016/C 111/57	Дело F-125/13: Определение на Съда на публичната служба от 18 февруари 2016 г. — Sesma Merino/CXВП	45

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2016/C 111/01)

Последна публикация

ОВ С 106, 21.3.2016 г.

Предишни публикации

ОВ С 98, 14.3.2016 г.

ОВ С 90, 7.3.2016 г.

ОВ С 78, 29.2.2016 г.

ОВ С 68, 22.2.2016 г.

ОВ С 59, 15.2.2016 г.

ОВ С 48, 8.2.2016 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ОБЩ СЪД

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД

от 27 януари 2016 година

относно съдебната ваканция

(2016/C 111/02)

ОБЩИЯТ СЪД

като взе предвид член 41, параграф 2 от Процедурния правилник,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Определя за съдебната година, започваща на 1 септември 2016 г., датите на съдебната ваканция по смисъла на член 41, параграфи 2 и 6 от Процедурния правилник, както следва:

- Коледа 2016 г.: от понеделник 19 декември 2016 г. до неделя 8 януари 2017 г. включително;
- Великден 2017 г.: от понеделник 10 април 2017 г. до неделя 23 април 2017 г. включително;
- лятна ваканция 2017 г.: от петък 21 юли 2017 г. до неделя 3 септември 2017 г. включително.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на неговото публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Люксембург на 27 януари 2016 година.

Секретар

E. COULON

Председател

M. JAEGER

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Австрия), постъпило на 17 декември 2014 г. — Manfred Naderhirn

(Дело C-581/14)

(2016/C 111/03)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Страни в главното производство*Жалбоподател:* Manfred Naderhirn*Встъпили страни:* Mag. Jungwirth u. Mag. Fabian OHG, Krenn KG, Michael Weber, Übermaßer KG, Gundhild Mayr

С определение от 15 октомври 2015 г. Съдът постанови:

Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска вътрешноправно положение, което се характеризира, от една страна, с липсата на разпоредби на националното право, уреждащи начина, по който национална юрисдикция трябва, когато разглежда висящи пред нея дела, да взема предвид последиците от решение на Съда, според което национална разпоредба трябва да се счита за противоречаща на правото на Съюза, и от друга страна, с наличието на вътрешноправни разпоредби, предвиждащи, че въпросната юрисдикция е безусловно обвързана от тълкуването на правото на Съюза, направено от друга национална юрисдикция, доколкото подобна норма на вътрешното право би поставила пред посочената национална юрисдикция пречки да гарантира, че ще осигури надлежно предимството на правото на Съюза, приемайки, в рамките на своята компетентност, всички необходими мерки за тази цел.

Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 14 декември 2015 г. — Umweltverband WWF Österreich/Landeshauptmann von Tirol

(Дело C-663/15)

(2016/C 111/04)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство*Жалбоподател:* Umweltverband WWF Österreich

Ответник: Landeshauptmann von Tirol

Встъпила страна: Ötztaler Wasserkraft GmbH

Преюдициални въпроси

1. Член 4 от Директива 2000/60/ЕО ⁽¹⁾ за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (наричана по-нататък „Рамковата директива за водите“) или самата Рамкова директива за водите предоставя ли на организация за опазване на околната среда в рамките на производство, в което не е необходимо да се извършва оценка на въздействието върху околната среда съгласно Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (наричана по-нататък „Директивата за ОВОС“) права, за чиято защита тази организация да има достъп до административни или съдебни процедури по смисъла на член 9, параграф 3 от Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, одобрена от името на Европейската общност с Решение 2005/370/ЕО на Съвета от 17 февруари 2005 г. (наричана по-нататък „Орхуската конвенция“)?

При утвърдителен отговор на първия въпрос:

2. Изискват ли разпоредбите на Орхуската конвенция позоваването на тези права да е възможно още в хода на производството пред административния орган или е достатъчно да е налице възможност за предоставяне на ефективна съдебна защита срещу решението на административния орган?
3. Допустимо ли е националното процесуално право (член 42 от Allgemeines Verwaltungsverfahrensgesetz) (Общ закон за административното производство) да задължава организацията за опазване на околната среда да предявява своевременно възраженията си за първи път не с подадената до административния съд жалба, а още в хода на производството пред административните органи, и ако това не бъде направено, тя да губи качеството си на страна и да няма право на обжалване пред административен съд?

⁽¹⁾ Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 193).

Преюдициално запитване от **Verwaltungsgerichtshof (Австрия)**, постъпило на 14 декември 2015 г. — **Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation/Bezirkshauptmannschaft Gmünd**

(Дело C-664/15)

(2016/C 111/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation

Ответник: Bezirkshauptmannschaft Gmünd

Преюдициални въпроси

- 1) Член 4 от Директива 2000/60/ЕО ⁽¹⁾ за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (наричана по-нататък „Рамковата директива за водите“) или самата Рамкова директива за водите предоставя ли на организация за опазване на околната среда в рамките на производство, в което не е необходимо да се извършва оценка на въздействието върху околната среда съгласно Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (наричана по-нататък „Директивата за ОВОС“) права, за чиято защита тази организация да има достъп до административни или съдебни процедури по смисъла на член 9, параграф 3 от Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, одобрена от името на Европейската общност с Решение 2005/370/ЕО на Съвета от 17 февруари 2005 г. (наричана по-нататък „Орхуската конвенция“)?

При утвърдителен отговор на първия въпрос:

- 2) Изискват ли разпоредбите на Орхуската конвенция позоваването на тези права да е възможно още в хода на производството пред административния орган или е достатъчно да е налице възможността за предоставяне на ефективна съдебна защита срещу решението на административния орган?
- 3) Допустимо ли е националното процесуално право (член 42 от Allgemeines Verwaltungsverfahrensgesetz) (Общ закон за административното производство) да задължава организацията за опазване на околната среда да предявява своевременно възраженията си за първи път не с подадената до административния съд жалба, а още в хода на производството пред административните органи, и ако това не бъде направено, тя да губи качеството си на страна и да няма право на обжалване пред административен съд?

⁽¹⁾ Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 193).

**Преюдициално запитване от Finanzgerichts Baden-Württemberg (Германия), постъпило на
17 декември 2015 г. — Ultra-Brag AG/Hauptzollamt Lörrach**

(Дело C-679/15)

(2016/C 111/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Baden-Württemberg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ultra-Brag AG

Ответник: Hauptzollamt Lörrach

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 202, параграф 3, първо тире от Митническият кодекс (Регламент [ЕИО] № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на митнически кодекс на Общността, наричан по-нататък „МК“) ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че юридическото лице става длъжник по митническо задължение съгласно член 202, параграф 3, първо тире от МК, когато негов служител, който не е законният му представител, действайки в рамките на правомощията си, е извършил неправомерно въвеждане?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Следва ли член 202, параграф 3, второ тире от МК да се тълкува в смисъл, че:

- а) юридическото лице участва в неправомерно въвеждане (дори), когато негов служител, който не е законният му представител, действайки в рамките на правомощията си, е взел участие в това неправомерно въвеждане, и

б) преценката, че субективният признак на състава — „които са знаели или според обстоятелствата е трябвало да знаят“, е изгълнен по отношение на юридическите лица, участвали в неправомерно въвеждане, следва да се извърши по отношение на физическото лице, на което е била възложена операцията, включително когато то не е законният представител на юридическото лице?

3) При утвърдителен отговор на първия или на втория въпрос:

Следва ли член 212а от МК да се тълкува в смисъл, че преценката дали поведението на участник в неправомерно въвеждане предполага измамливи действия или видима небрежност, в случая на юридическо лице следва да се основава единствено на поведението на юридическото лице или на неговите органи, или следва да се основава на поведението на наетото от него физическо лице за извършването на тази операция?

⁽¹⁾ ОВ. L 302, стр. 1.

Преюдициално запитване от Općinski sud u Velikoj Gorici (Хърватия), постъпило на 18 декември 2015 г. — Vodoopskrba i odvodnja d.o.o./Željka Klafurić

(Дело C-686/15)

(2016/C 111/07)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Općinski sud u Velikoj Gorici (Хърватия)

Страни в главното производство

Ищец: Vodoopskrba i odvodnja d.o.o.

Ответник: Željka Klafurić

Преюдициален въпрос

Как се изчислява съгласно правото на ЕС цената на доставяната вода, фактурирана за апартамент в жилищна сграда или за еднофамилна къща? Как гражданите на Европейския съюз плащат фактурите за изразходваната от тях вода, тоест дали заплащат само действително отчетената от водомера изразходвана вода или заплащат и други разходи и такси?

Преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Словения), постъпило на 31 декември 2015 г. — LEK Farmaceutvska Družba d.d./Република Словения

(Дело C-700/15)

(2016/C 111/08)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Жалбоподател: LEK Farmaceutvska Družba d.d.

Ответник: Република Словения

Преюдициални въпроси

- 1) Могат ли разпоредбите на глава 30 от КН да бъдат тълкувани в смисъл, че не е допустимо да се класира в тази глава продукт, чийто основен компонент е активна съставка (пробиотични бактерии), съдържаща се в хранителни добавки, класирани в тарифна позиция 2106 90 98 от КН?
- 2) Достатъчно ли е продуктът, съдържащ активната съставка, която има благоприятно въздействие върху здравето като цяло и се съдържа често в хранителните добавки, да бъде представен от производителя като лекарствен продукт и да бъде пускан на пазара и продаван като такъв, за да бъде класиран в глава 30 от КН?
- 3) С оглед на развитието на правото на Европейския съюз в областта на регулирането на пазара на лекарствените продукти, трябва ли понятието за „ясно изразена терапевтична или профилактична насоченост“ — която според установената практика на Съда на Европейския съюз представлява изискване за класиране в глава 30 от КН — да се тълкува в смисъл, че съответства на понятието за лекарствен продукт, изведено от нормите на Съюза относно лекарствените продукти за хуманна употреба?

Преюдициално запитване от Sąd Apelacyjny w Warszawie (Полша), постъпило на 4 януари 2016 г. — J. D./Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

(Дело C-4/16)

(2016/C 111/09)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Страни в главното производство

Жалбоподател: J. D.

Ответник: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Преюдициални въпроси

Понятието за водноелектрическа енергия като енергия от възобновяем източник, съдържащо се в член 2, буква а) във връзка с член 5, параграф 3 и съображение 30 от Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО ⁽¹⁾, трябва ли да се разбира единствено като енергия, произведена от водноелектрически централи, използващи течението на повърхностните води на сушата, в това число течението на реките, или такава е и енергията, произведена във водноелектрически централи (които не са помпено-акумулиращи водноелектрически централи, нито електроцентрали с помпена функция), разположени на мястото на изпускане на промишлените отпадни води на друго предприятие?

⁽¹⁾ ОВ L 140, стр. 16.

Преюдициално запитване от Commissione tributaria provinciale di Genova (Италия), постъпило на 7 януари 2016 г. — Ignazio Messina & C. SpA/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Дело C-10/16)

(2016/C 111/10)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione tributaria provinciale di Genova

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ignazio Messina & C. SpA

Отговорник: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti — Capitaneria di porto di Genova

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли Регламент (ЕИО) № 4055/1986 ⁽¹⁾, съгласно тълкуването му от Съда на Европейския съюз, прилагането на национална правна уредба като Декрет № 107/2009, с която се налага заплащането на такса с различен размер в зависимост от това дали се прилага по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище в държава извън ЕС, или по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за италианско пристанище?
- 2) Допуска ли Регламент (ЕИО) № 4055/1986, съгласно тълкуването му от Съда на Европейския съюз, прилагането на национална правна уредба като Декрет № 107/2009, с която се налага заплащането на такса с различен размер в зависимост от това дали се прилага по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище в държава извън ЕС, или по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище на Съюза, когато тази разлика е обоснована от изпълнението на публични властнически функции и/или задачи и/или дейности, които не са изрично компенсирани от тази такса?
- 3) Допуска ли Регламент (ЕИО) № 4055/1986, съгласно тълкуването му от Съда на Европейския съюз, прилагането на национална правна уредба като Декрет № 107/2009, с която се налага заплащането на такса с различен размер в зависимост от това дали се прилага по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище в държава извън ЕС, или по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище на Съюза, когато тази разлика е обоснована от изпълнението на публични властнически функции от страна на институции, различни от тези, в чийто бюджет се внася таксата?
- 4) Допуска ли Регламент (ЕИО) № 4055/1986, съгласно тълкуването му от Съда на Европейския съюз, прилагането на национална правна уредба като Декрет № 107/2009, с която се налага заплащането на такса с различен размер в зависимост от това дали се прилага по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище в държава извън ЕС, или по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище на Съюза, когато тази разлика е обоснована от изпълнението на публични властнически функции, но без да се определят отделните разходи, които се компенсират, така че не е възможно да се провери нито предварително, нито впоследствие за кои услуги ефективно има компенсиране на разходи, както и при какви условия и в какъв обем тази такса е послужила за компенсиране на услугите?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 4055/86 на Съвета от 22 декември 1986 година относно прилагането на принципа на свободното предоставяне на услуги по отношение на морския транспорт между държави членки и между държави членки и трети страни (ОВ L 378, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 173).

Преюдициално запитване от Commissione tributaria provinciale di Genova (Италия), постъпило на 7 януари 2016 г. — Ignazio Messina & C. SpA/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Дело C-11/16)

(2016/C 111/11)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione tributaria provinciale di Genova

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ignazio Messina & C. SpA

Отговорник: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli — Ufficio delle dogane di Genova

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли Регламент (ЕИО) № 4055/1986 ⁽¹⁾, съгласно тълкуването му от Съда на Европейския съюз, прилагането на национална правна уредба като Декрет № 107/2009, с която се налага заплащането на такса с различен размер в зависимост от това дали се прилага по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище в държава извън ЕС, или по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за италианско пристанище?
- 2) Допуска ли Регламент (ЕИО) № 4055/1986, съгласно тълкуването му от Съда на Европейския съюз, прилагането на национална правна уредба като Декрет № 107/2009, с която се налага заплащането на такса с различен размер в зависимост от това дали се прилага по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище в държава извън ЕС, или по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище на Съюза, когато тази разлика е обоснована от изпълнението на публични властнически функции и/или задачи и/или дейности, които не са изрично компенсирани от тази такса?
- 3) Допуска ли Регламент (ЕИО) № 4055/1986, съгласно тълкуването му от Съда на Европейския съюз, прилагането на национална правна уредба като Декрет № 107/2009, с която се налага заплащането на такса с различен размер в зависимост от това дали се прилага по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище в държава извън ЕС, или по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище на Съюза, когато тази разлика е обоснована от изпълнението на публични властнически функции от страна на институции, различни от тези, в чийто бюджет се внася таксата?
- 4) Допуска ли Регламент (ЕИО) № 4055/1986, съгласно тълкуването му от Съда на Европейския съюз, прилагането на национална правна уредба като Декрет № 107/2009, с която се налага заплащането на такса с различен размер в зависимост от това дали се прилага по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище в държава извън ЕС, или по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище на Съюза, когато тази разлика е обоснована от изпълнението на публични властнически функции, но без да се определят отделните разходи, които се компенсират, така че не е възможно да се провери нито предварително, нито впоследствие за кои услуги ефективно има компенсиране на разходи, както и при какви условия и в какъв обем тази такса е послужила за компенсиране на услугите?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 4055/86 на Съвета от 22 декември 1986 година относно прилагането на принципа на свободното предоставяне на услуги по отношение на морския транспорт между държави членки и между държави членки и трети страни (ОВ L 378, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 173).

Преюдициално запитване от Commissione tributaria provinciale di Genova (Италия), постъпило на 7 януари 2016 г. — Ignazio Messina & C. SpA/Autorità portuale di Genova

(Дело C-12/16)

(2016/C 111/12)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione tributaria provinciale di Genova

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ignazio Messina & C. SpA

Ответник: Autorità portuale di Genova

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли Регламент (ЕИО) № 4055/1986 ⁽¹⁾, съгласно тълкуването му от Съда на Европейския съюз, прилагането на национална правна уредба като Декрет № 107/2009, с която се налага заплащането на такса с различен размер в зависимост от това дали се прилага по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище в държава извън ЕС, или по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за италианско пристанище?
- 2) Допуска ли Регламент (ЕИО) № 4055/1986, съгласно тълкуването му от Съда на Европейския съюз, прилагането на национална правна уредба като Декрет № 107/2009, с която се налага заплащането на такса с различен размер в зависимост от това дали се прилага по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище в държава извън ЕС, или по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище на Съюза, когато тази разлика е обоснована от изпълнението на публични властнически функции и/или задачи и/или дейности, които не са изрично компенсирани от тази такса?
- 3) Допуска ли Регламент (ЕИО) № 4055/1986, съгласно тълкуването му от Съда на Европейския съюз, прилагането на национална правна уредба като Декрет № 107/2009, с която се налага заплащането на такса с различен размер в зависимост от това дали се прилага по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище в държава извън ЕС, или по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище на Съюза, когато тази разлика е обоснована от изпълнението на публични властнически функции от страна на институции, различни от тези, в чийто бюджет се внася таксата?
- 4) Допуска ли Регламент (ЕИО) № 4055/1986, съгласно тълкуването му от Съда на Европейския съюз, прилагането на национална правна уредба като Декрет № 107/2009, с която се налага заплащането на такса с различен размер в зависимост от това дали се прилага по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище в държава извън ЕС, или по отношение на плавателни съдове, пристигащи от или отплаващи за пристанище на Съюза, когато тази разлика е обоснована от изпълнението на публични властнически функции, но без да се определят отделните разходи, които се компенсират, така че не е възможно да се провери нито предварително, нито впоследствие за кои услуги ефективно има компенсиране на разходи, както и при какви условия и в какъв обем тази такса е послужила за компенсиране на услугите?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 4055/86 на Съвета от 22 декември 1986 година относно прилагането на принципа на свободното предоставяне на услуги по отношение на морския транспорт между държави членки и между държави членки и трети страни (ОВ L 378, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 173).

Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 8 януари 2016 г. — Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde/Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme“

(Дело C-13/16)

(2016/C 111/13)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde

Отговорник: Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme“

Преюдициален въпрос

Трябва ли изразът „е необходимо за целите на законните интереси, преследвани [...] от трето лице или лица, на които се разкриват данните“ — съдържащ се в член 7, буква е) от Директива 95/46/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни — да се тълкува в смисъл, че националната полиция трябва да предостави на Rīgas satiksme исканите от него лични данни, които са необходими за предявяването на граждански иск? Има ли значение за отговора на въпроса фактът, че — видно от материалите по делото — пътникът в таксито, за когото Rīgas satiksme иска да получи данни, не е навършил пълнолетие към момента на произшествието?

⁽¹⁾ ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10.

Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Германия), постъпило на 11 януари 2016 г. — Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht/Ewald Baumeister

(Дело C-15/16)

(2016/C 111/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

Ответник: Ewald Baumeister

Встъпила страна: Frank Schmitt, в качеството на назначен ликвидатор на Phoenix Kapitaldienst GmbH

Преюдициални въпроси

1. а) Попада ли в обхвата на понятието „поверителна информация“ по смисъла на член 54, параграф 1, второ изречение от Директива 2004/39/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета, и следователно в обхвата на задължението за професионална тайна по член 54, параграф 1, първо изречение от Директива 2004/39/ЕО, независимо от други условия, цялата свързана с предприятието информация, която поднадзорното предприятие е предало на надзорния орган?
- б) Обхваща ли „пруденциалната тайна“, като част от професионалната тайна по смисъла на член 54, параграф 1, първо изречение от Директива 2004/39/ЕО, независимо от други условия, всички съдържащи се в преписката изявления на надзорния орган, включително кореспонденцията с други институции?

При отрицателен отговор на въпрос 1, буква а) или б):

- в) Трябва ли разпоредбата относно професионалната тайна, съдържаща се в член 54, параграф 1 от Директива 2004/39/ЕО, да се тълкува в смисъл, че за квалифицирането на информацията като поверителна
- аа) е от значение дали поради своя характер информацията попада в обхвата на задължението за професионална тайна или достъпът до информацията би могъл конкретно и действително да накърни интереса от запазване в тайна, или

бб) трябва да бъдат отчетени други обстоятелства, при наличието на които информацията попада в обхвата на задължението за професионална тайна, или

вв) надзорният орган може, по отношение на съдържащата се в неговата преписка и свързана с предприятието информация на поднадзорната институция и по отношение на отнасящите се до тази институция документи на надзорния орган, да се позовава на оборимата презумпция, че в тази насока става въпрос за търговски или пруденциални тайни?

2. Трябва ли понятието „поверителна информация“ по смисъла на член 54, параграф 1, второ изречение от Директива 2004/39/ЕО да се тълкува в смисъл, че за да бъде предадена от надзорния орган информация, свързана с предприятие, квалифицирана като подлежаща на защита търговска тайна или като иначе подлежаща на защита информация, от значение е единствено моментът на предаването на надзорния орган?

При отрицателен отговор на втория въпрос:

3. Трябва ли по отношение на въпроса дали свързана с предприятие информация подлежи на защита като търговска тайна, независимо от промените на икономическата среда, и следователно попада в обхвата на задължението за професионална тайна съгласно член 54, параграф 1, второ изречение от Директива 2004/39/ЕО, по общ начин да се приеме времево ограничение — например пет години — след изтичането на което се презюмира до доказване на противното, че информацията е загубила икономическата си стойност? Важи ли това по аналогия и за пруденциалната тайна?

⁽¹⁾ ОВ L 145, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 247.

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 18 януари 2016 година — Ангел Маринков/Председател на Държавна агенция за българите в чужбина

(Дело C-27/16)

(2016/C 111/15)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ангел Маринков

Ответник: Председател на Държавна агенция за българите в чужбина

Преюдициални въпроси

1. Следва ли [чл. 14], § 1, буква в) от Директива 2006/54/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 05 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и труда (преработена), чл. 3, § 1, буква в) от Директива 2000/78/ЕО ⁽²⁾ на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и труда, да се тълкуват, че са достатъчно точни и ясни и поради това пряко приложими към правното положение на уволнено лице от публичния сектор, заето по служебно правоотношение, когато:

- а) уволнението е постановено поради намаляване на броя на еднаквите длъжности (функции), заемани от уволненото лице и от други служители, както мъже така и жени;

- б) уволнението се основава на неутрална разпоредба по националното право;
- в) в посочената хипотеза на уволнение националната правна уредба не предвижда критерии и задължение за преценка по отношение на всички лица, които могат да бъдат засегнати от уволнението, също не предвижда и задължение за излагането на мотиви защо е уволнено конкретното лице?
2. Следва ли от чл. 15, § 1, буква в) от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 05 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и труда (преработена), чл. 3, § 1, буква в) от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и труда, тълкувани във връзка, членове 30, 47 и 52, § 1 от Хартата на основните права, че допускат национална мярка по чл. 157, § 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като чл. 21 от Закона за защита от дискриминация, разглеждана във връзка с чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител, които разпоредби при посочената в първия въпрос хипотеза на уволнение на лице от публичния сектор, заето по служебно правоотношение (поради съкращение чрез намаление на броя на еднаквите длъжности, заемани както от мъже, така и от жени), изрично не установяват задължение за подбор и критерии като част от правото на уволнение, това се допуска от административната и съдебната практика само когато компетентният да постанови уволнението орган утвърди по своя преценка процедура и критерии, но за разлика от посоченото при идентична хипотеза на уволнение на лице от публичния сектор, заето по трудово правоотношение, нормативно са установени задължение за подбор и критерии за извършването му като част от правото на уволнение на същия орган?
3. Следва ли чл. 15, § 1, буква в) от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 05 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и труда (преработена), чл. 3, § 1, буква в) от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и труда, във връзка, членове 30, 47 и 52, § 1 от Хартата на основните права, да се тълкуват, че уволнението на лице от публичния сектор, заето по служебно правоотношение, ще бъде необосновано и поради това в противоречие с посочените разпоредби, само по съображение, че административният орган не е извършил подбор и приложил обективни критерии, съответно не е изложил мотиви за избора си да уволни конкретното лице, при условие, че това лице заема идентична длъжност с други лица, мъже и жени, и уволнението е извършено въз основа на неутрална разпоредба?
4. Следва ли чл. 18 вр. чл. 25 от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 05 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и труда (преработена), във връзка, чл. 30 от Хартата на основните права, да се тълкуват в смисъл, че изискването за пропорционалност е спазено и допускат национална правна уредба, която предвижда обезщетение за незаконно уволнение, приложима и в случаите на нарушаване на принципа за равното третиране в областта на заетостта и труда по правото на ЕС, която определя максимален период на обезщетението до 6 месеца и фиксиран размер — основната заплата на заеманата длъжност, но само и доколкото лицето е останало без работа или е получавало по-ниско възнаграждение, и при положение, че правото на лицето да бъде възстановено на длъжността, е отделно и не е част от правото му на обезщетение по националното право на държавата-членка?

⁽¹⁾ ОВ L 204, стр. 23; Специално българско издание: глава 5, том 8, стр. 262

⁽²⁾ ОВ L 303, стр. 16; Специално българско издание: глава 5, том 6, стр. 7

Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 20 януари 2016 г. — А Оу

(Дело C-33/16)

(2016/C 111/16)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: А Оу

Друга страна: Veronsaajien oikeudenvälvontayksikkö

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 148, буква г) от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в смисъл, че товаренето и разтоварването на плавателен съд са услуги по смисъла на тази разпоредба, които съгласно член 148, буква а) от тази директива са предназначени за посрещане на непосредствените нужди на товара на морски плавателни съдове?
- 2) Предвид т. 24 от решението на Съда на Европейския съюз Elmeke по съединени дела C 181/04 — C 183/04, според която предвиденото в тази разпоредба освобождаване не може да се разширява до услуги, предоставяни на по-ранни етапи в търговската верига, следва ли член 148, буква г) от Директива 2006/112/ЕО да се тълкува в смисъл, че освобождаването важи и за разглежданата в случая услуга, при която извършваната от подизпълнител на дружеството А Оу услуга на първия етап от търговската верига на практика обхваща непосредствено насочена към товара услуга, която дружеството А Оу фактурира на спедиторско или транспортно предприятие?
- 3) Предвид т. 24 от посоченото по-горе решение на Съда на Европейския съюз, според която предвиденото в тази разпоредба освобождаване се отнася само за услуги, които се предоставят непосредствено на корабопризежателя, следва ли член 148, буква г) от Директива 2006/112/ЕО да се тълкува в смисъл, че предвиденото в него освобождаване от ДДС не може да се прилага в случай, че услугата се предоставя на упълномощения да се разпорежда с товара, като например на износителя или на вносителя на стоката?

Korkein hallinto-oikeus ще постанови решение по настоящото дело след произнасяне на Съда на Европейския съюз по отправеното преюдициално запитване.

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9 том 3 стр. 7.

Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 27 януари 2016 г. — Valsts ieņēmumu dienests/SIA „LS Customs Services“

(Дело C-46/16)

(2016/C 111/17)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател в първоинстанционното производство: Valsts ieņēmumu dienests

Ответник в първоинстанционното производство: SIA „LS Customs Services“

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 29, параграф 1 от Регламент № (ЕИО) № 2913/92 ⁽¹⁾ на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността да се тълкува в смисъл, че установеният в посочения член метод също се прилага, когато вносът на стоки и допускането им за свободно обращение на митническата територия на Общността са осъществени като следствие от това, че при транзитната операция тези стоки са били отклонени от митнически надзор, доколкото става въпрос за стоки, подлежащи на облагане с митни сборове и които не са продадени за износ с местоназначение митническата територия на Общността, а за износ извън Общността?
- 2) Трябва ли изразът „последователно“, съдържащ се в член 30, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, във връзка с правото на добра администрация, закрепено в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, наред с принципа за мотивиране на административните актове, да се тълкува в смисъл, че за да се направи извод, че се прилага методът, съдържащ се в член 31, митническата администрация е длъжна във всеки административен акт да изложи причините, поради които при конкретните обстоятелства не могат да бъдат използвани методите за определяне на митническата стойност на стоките, съдържащи се в член 29 или в член 30?

- 3) Може ли твърдението на митническата администрация, че не разполага с необходимата информация да се приеме за достатъчно основание методът по член 30, параграф 2, буква а) от Митническият кодекс да не бъде приложен или митническата администрация е задължена да се снабди с тази информация от производителя?
- 4) Задължена ли е митническата администрация да се аргументира защо при определяне от нейна страна на стойността на сходни стоки в съответствие с член 151, параграф 3 от Регламент № 2454/93 ⁽²⁾, предвидените в член 30, параграф 2 букви в) и г) методи не трябва да се прилагат?
- 5) Трябва ли решението на митническата администрация да съдържа пълно изложение на наличните данни в Общността или тези данни могат да бъдат предоставени на по-късен етап — в съдебната фаза на производството, с представянето на по-конкретни доказателства в този смисъл?

⁽¹⁾ ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58.

⁽²⁾ ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3.

Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 27 януари 2016 г. — Valsts ieņēmumu dienests/SIA „Veloserviss“

(Дело C-47/16)

(2016/C 111/18)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: Valsts ieņēmumu dienests

Ответник: SIA „Veloserviss“

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли задължението на вносителя за добросъвестност, съдържащо се в член 220, параграф 2, буква б) от Регламент № 2913/92 ⁽¹⁾ на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, да се разбира в смисъл, че
 - а) включва задължението на вносителя да установи обстоятелствата, при които е изпратен полученият от износителя сертификат формуляр „А“ (сертификатите за частите, от които е съставена стоката, участието на износителя в производството на стоката и т.н.)?
 - б) вносителят е действал недобросъвестно само поради това, че износителят е действал недобросъвестно (например, когато износителят не е разкрил действителния произход на разходите, себестойността на частите, от които е съставена стоката, и т.н. пред митническите органи на страната износител?
 - в) задължението за добросъвестност не е изпълнено само поради това, че износителят е предоставил невярна информация на митническите власти на страната износител, поради което митническите власти на неговата страна са допуснали грешки при изпращането на сертификата?
- 2) Може ли задължението на вносителя за добросъвестност, съдържащо се в член 220, параграф 2, буква б) от Регламент № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността да бъде доказано в достатъчна степен чрез общо описание на ситуацията, съдържаща се в съобщението и заключенията на OLAF, или въпреки това митническите органи са длъжни да съберат допълнителни доказателства за поведението на износителя?

⁽¹⁾ ОВ L 302, стр. 1.

**Преюдициално запитване от Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen (Швеция),
постъпило на 3 февруари 2016 г. — Mohammad Khir Amaury/Migrationsverket**

(Дело C-60/16)

(2016/C 111/19)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Mohammad Khir Amaury

Ответник: Migrationsverket

Преюдициални въпроси

- 1) В случай, че търсещо убежище лице не е задържано към момента, в който компетентната държава членка се съгласява да поеме отговорността за него, но бъде задържано в по-късен момент — тъй като едва тогава се преценява, че е налице значителен риск лицето да се укрие — може ли шестседмичният срок по член 28, параграф 3 от Регламент № 604/2013 ⁽¹⁾ да се изчислява от деня, в който лицето е задържано, или следва да се изчислява от друг момент и ако последното е вярното — откога?
- 2) Когато търсещо убежище лице не е задържано към момента, в който компетентната държава членка се съгласява да поеме отговорността за него, допуска ли член 28 от регламента прилагането на национална правна уредба, която предвижда в Швеция, че чужденец не може да бъде задържан преди извършването на [прехвърляне] за повече два месеца, ако няма сериозни основания за по-продължителното му задържане, а ако са налице такива сериозни основания чужденецът може да бъде задържан за не повече от три месеца или, ако е вероятно изпълнението да отнеме повече време поради липса на съдействие от страна на чужденеца или е нужно време за получаване на необходимите документи — за не повече от дванадесет месеца?
- 3) Ако процедурата за прехвърляне е възобновена след отпадане на суспензивното действие на жалба или искане за преразглеждане (вж. член 27, параграф 3), започва ли да тече нов шестседмичен срок за изпълнение на прехвърлянето или следва да се приспадне броят на дните, през които лицето е било задържано след като компетентната държава членка се е съгласила да поеме отговорността за него или да го приеме обратно?
- 4) От значение ли е дали самото търсещо убежище лице, което обжалва решението за прехвърляне, не е поискало спиране на изпълнението на решението за прехвърляне до произнасянето по жалбата (вж. член 27, параграф 3, буква в) и параграф 4)?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, стр. 31).

**Жалба, подадена на 19 февруари 2016 г. от Съвет на Европейския съюз срещу решението,
постановено от Общия съд (осми състав) на 10 декември 2015 г. по дело T-512/12, Front Polisario/
Съвет**

(Дело C-104/16 P)

(2016/C 111/20)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: A. de Elera-San Miguel Hurtado, и A. Westerhof Löfflerová)

Други страни в производството: Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario), Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд по дело T-512/12;
- да се произнесе окончателно по въпросите, предмет на настоящото обжалване, като отхвърли жалбата за отмяна на оспорения акт, подадена от Front Polisario (наричан по-надолу „жалбоподателят“); и
- да осъди жалбоподателя в производството пред първата инстанция да заплати разноските, направени от Съвета в производството пред първата инстанция и в настоящото производство по обжалване.

Основания и основни доводи

Съветът повдига няколко основания за обжалване, изведени от грешки в правото.

Първо, Съветът счита, че Общият съд е допуснал грешка в правото, като е приел, че жалбоподателят е имал качеството да подаде жалба пред настоящата юрисдикция на Европейския съюз.

Второ, той поддържа, че Общият съд е допуснал грешка в правото, като е приел, че жалбоподателят е бил пряко и лично засегнат от отмененото решение.

Трето, той упреква Общия съд, че е допуснал грешка в правото, тъй като постановената отмяна почива на основание, което не е било повдигнато от жалбоподателя и по което Съветът не е имал възможност да се защити.

Четвърто, Съветът упреква Общия съд, че е допуснал грешка в правото, като е заключил, че Съветът е бил длъжен да разгледа, преди да приеме отмененото решение, възможните последици на дейността по производство на стоките, обхванати от споразумението, сключено с отмененото решение, за човешките права на населението на Западна Сахара.

Пето, Общият съд е допуснал грешка в правото, като е заключил, че Съветът е бил длъжен да разгледа, преди да приеме отмененото решение, дали съществуват индиции за експлоатация на природните ресурси на територията на Западна Сахара под марокански контрол по силата на споразумението, сключено с това решение, която би могла да бъде осъществявана във вреда на населението на тази територия и да засегне основните му права.

На последно място, Съветът изтъква, че Общият съд е допуснал грешка в правото, като е отменил частично оспореното решение, което има за резултат промяна на неговата същност.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 18 февруари 2016 г. — Harrys Pubar и Harry's New York Bar/СХВП — Harry's New York Bar и Harrys Pubar („HARRY'S BAR“)

(Съединени дела T-711/13 и T-716/13) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „HARRY'S BAR“ — По-ранна национална фигуративна марка „PUB CASINO Harrys RESTAURANG“ — Частичен отказ на регистрация — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 111/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Harrys Pubar AB (Гьотеборг, Швеция) (представител: L.-E. Ström, avocat) (дело T-711/13); и Harry's New York Bar SA (Париж, Франция) (представител: S. Arnaud, avocat) (дело T-716/13)

Ответник: Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: V. Melgar)

Други страни в производството пред апелативния състав на СХВП: Harry's New York Bar SA (дело T-711/13); и Harrys Pubar AB (встъпила страна пред Общия съд по дело T-716/13)

Предмет

Две жалби срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 8 октомври 2013 г. (съединени преписки R 946/2012-1 и R 995/2012-1) относно производство по възражение между Harrys Pubar AB и Harry's New York Bar SA

Диспозитив

- 1) Отменя точка 1 от диспозитива на решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 8 октомври 2013 г. (съединени преписки R 946/2012—1 и R 995/2012—1) относно производство по възражение между Harrys Pubar AB и Harry's New York Bar SA, по дело T-711/13.
- 2) Отхвърля жалбата на Harry's New York Bar по дело T-716/13.
- 3) Осъжда Harry's New York Bar да поеме собствените си съдебни разноски, да плати половината от разноските на Harrys Pubar, направени в производството пред Общия съд, както и разноските на Harrys Pubar, направени в производството пред апелативния състав на СХВП. Осъжда СХВП да поеме собствените си разноски, както и да плати половината от разноските на Harrys Pubar в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ C 112, 14.4.2014 г.

Решение на Общия съд от 19 февруари 2016 г. — Ludwig-Bölkow — Systemtechnik/Комисия(Дело T-53/14) ⁽¹⁾

(Арбитражна клауза — Шестата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности — Възстановяване на част от изплатените суми и на фиксираните обезщетения — Частична липса на основание за произнасяне по същество — Разходи, допустими за финансиране от Съюза — Наказателна клауза — Явно прекомерен характер)

(2016/C 111/22)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (Отобрун, Германия) (представители: първоначално M. Núñez Müller и T. Becker, впоследствие M. Núñez Müller, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Maxian Rusche и F. Moro)

Предмет

Да се установи, от една страна, че Комисията няма право да иска от жалбоподателя да възстанови авансови плащания, изплатени на основание на три договора, и от друга страна, че жалбоподателят не е длъжен да възстанови фиксирани обезщетения на Комисията

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по същество по второто и четвъртото искане от жалбата.
- 2) Дължилите от Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH суми на основание на фиксирани обезщетения се намаляват до размер, равен на 10 % от авансовите плащания, които трябва да се възстановят на основание на договорите за проектите HyWays, HyApproval et HarmonHy.
- 3) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 4) Ludwig-Bölkow-Systemtechnik и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 129, 28.4.2014 г.

Решение на Общия съд от 18 февруари 2016 г. — Harrys Pubar и Harry's New York Bar/CXBP — Harry's New York Bar и Harrys Pubar („HARRY'S NEW YORK BAR“)(Съединени дела T-84/14 и T-97/14) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „HARRY'S NEW YORK BAR“ — По-ранна национална фигуративна марка „PUB CASINO Harrys RESTAURANG“ — Частичен отказ на регистрация — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 111/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Harrys Pubar AB (Гьотеборг, Швеция) (представител: L.-E. Ström, avocat) (дело T-84/14) и Harry's New York Bar SA (Париж, Франция) (представител: S. Arnaud, avocat) (дело T-97/14)

Ответник: Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: V. Melgar)

Други страни в производството пред апелативния състав на СХВП: Harry's New York Bar SA (дело T-84/14); и Harrys Pubar AB (встъпила страна пред Общия съд по дело T-97/14)

Предмет

Две жалби срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 14 ноември 2013 г. (съединени преписки R 1038/2012-1 и R 1045/2012-1) относно производство по възражение между Harrys Pubar AB и Harry's New York Bar SA.

Диспозитив

- 1) Отменя точка 1 от диспозитива на решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 14 ноември 2013 г. (съединени преписки R 1038/2012-1 и R 1045/2012-1) относно производство по възражение между Harrys Pubar AB и Harry's New York Bar SA, по дело T-84/14.
- 2) Отхвърля жалбата на Harry's New York Bar по дело T-97/14.
- 3) Осъжда Harry's New York Bar да поеме собствените си съдебни разходи, да плати две трети от разходите на Harrys Pubar, направени в производството пред Общия съд, както и разходите на Harrys Pubar, направени в производството пред апелативния състав на СХВП. Осъжда СХВП да поеме собствените си разходи, както и да плати една трета от разходите на Harrys Pubar в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ C 135, 5.5.2014 г.

Решение на Общия съд от 18 февруари 2016 г. — Calberson GE/Комисия

(Дело T-164/14) ⁽¹⁾

(Арбитражна клауза — Програма за снабдяване на Русия със селскостопански продукти — Доставка на говеждо месо — Неизпълнение на договора от интервенционната агенция — Приложено право — Погасителна давност — Късно освобождаване на някои гаранции за доставка — Частично плащане по фактура за превоз — Непълно заплащане в чуждестранни валути по някои фактури — Мораторни лихви)

(2016/C 111/24)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Calberson GE (Вилньов-Гарен, Франция) (представители: T. Gallois и E. Dereviankine, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: D. Bianchi и I. Galindo Martín)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Френска република (представители: D. Colas и C. Candat)

Предмет

Иск по член 272 ДФЕС за осъждане на Комисията да обезщети вредите, които ищецът твърди, че е претърпял вследствие на грешки, които интервенционната агенция допуснала при изпълнението на обществена поръчка за превоз на говеждо месо в Русия в съответствие с Регламент (ЕО) № 111/1999 на Комисията от 18 януари 1999 година относно определяне на основните правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 2802/98 на Съвета относно програма за снабдяване на Руската федерация със селскостопански продукти (ОВ L 14, стр. 3; Специално издание на български език, 2007, глава 3, том 26, стр. 166), и в съответствие с Регламент (ЕО) № 1799/1999 на Комисията от 16 август 1999 година относно доставката на говеждо месо в Русия (ОВ L 217, стр. 20)

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда Calberson GE да заплати съдебните разходи.
- 3) Френската република понася направените от нея съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 184, 16.6.2014 г.

Решение на Общия съд от 18 февруари 2016 г. — Jannatian/Съвет

(Дело T-328/14) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Иран с цел предотвратяване на разпространението на ядрено оръжие — Запраздяване на средства — Забрана за влизане или транзитно претинаване — Жалба за отмяна — Липса на основание за произнасяне по същество — Извъндоговорна отговорност — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти — Неизлушествен вред)

(2016/C 111/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mahmoud Jannatian (Техеран, Иран) (представители: I. Smith Monnerville и S. Monnerville, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: F. Naert и M. Bishop)

Предмет

Жалба за отмяна на Решение на Съвета 2010/413/ОВППС от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр.39); Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 281, стр.81); Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 281, стр.1); Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, стр.1); Регламент за изпълнение (ЕС) № 350/2012 на Съвета от 23 април 2012 г. (ОВ L110, стр.17); Регламент за изпълнение (ЕС) № 709/2012 на Съвета от 2 август 2012 г. (ОВ L 208, стр.2); Регламент за изпълнение (ЕС) № 945/2012 на Съвета от 15 октомври 2012 г. (ОВ L 282, стр.16); Регламент за изпълнение (ЕС) № 1264/2012 на Съвета от 21 декември 2012 г. (ОВ L 356, стр.55); Регламент за изпълнение (ЕС) № 522/2013 на Съвета от 6 юни 2013 г. (ОВ L 156, стр.3); Регламент за изпълнение (ЕС) № 1203/2013 на Съвета от 26 ноември 2013 г. (ОВ L 316, стр.1); и Регламент за изпълнение (ЕС) № 397/2014 на Съвета от 16 април 2014 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 356, стр.1), доколкото засягат жалбоподателя, както и искане за заплащане на обезщетение за вредите, които той твърди, че е претърпял.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по същество по жалбата относно отмяната на Решение на Съвета 2010/413/ОВППС от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС; Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година за изменение на Решение 2010/413; Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007; Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010; Регламент за изпълнение (ЕС) № 350/2012 на Съвета от 23 април 2012 г.; Регламент за изпълнение (ЕС) № 709/2012 на Съвета от 2 август 2012 г.; Регламент за изпълнение (ЕС) № 945/2012 на Съвета от 15 октомври 2012 г.; Регламент за изпълнение (ЕС) № 1264/2012 на Съвета от 21 декември 2012 г.; Регламент за изпълнение (ЕС) № 522/2013 на Съвета от 6 юни 2013 г.; Регламент за изпълнение (ЕС) № 1203/2013 на Съвета от 26 ноември 2013 г.; и Регламент за изпълнение (ЕС) № 397/2014 на Съвета от 16 април 2014 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Г-н Mahmoud Jannatian и Съветът на Европейския съюз понасят направените от всеки от тях разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 212, 7.7.2014 г.

Решение на Общия съд от 18 февруари 2016 г. — Penny-Markt/CXВП — Voquoi Handels (В! О)

(Дело T-364/14) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Общността „В! О“ — По-ранна словна марка на Общността „bo“ — Относително основание за отказ — Член 53, параграф 1, буква а) и член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 111/26)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Penny-Markt GmbH (Кьолн, Германия) (представители: M. Kinkeldey, S. Brandstätter и A. Wagner, адвокати)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: първоначално A. Pohlmann, впоследствие S. Hanne и накрая A. Schiffko)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Voquoi Handels OHG (Щрелен, Германия) (представител: P. Mels, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 21 март 2014 г. (R 1201/2013-4), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Voquoi Handels OHG и Penny-Markt GmbH.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Penny-Markt GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 261, 11.8.2014 г.

**Решение на Общия съд от 19 февруари 2016 г. — Infinite Cycle Works/CXBП — Chance Good Ent.
(„INFINITY“)**

(Дело T-30/15) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „INFINITY“ — По-ранна словна марка на Общността „INFINI“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 111/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Infinite Cycle Works Ltd (Делта, Канада) (представители: E. Manresa Medina и J.M. Manresa Medina, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: M. Rajh)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXBP, встъпила в производството пред Общия съд: Chance Good Ent. Co., Ltd (Чанхуа, Тайван) (представители: P. Rath и W. Festl-Wietek, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на CXBP от 30 октомври 2014 г. (преписка R 2308/2013-2) относно производство по възражение между Chance Good Ent. Co., Ltd и Infinite Cycle Works Ltd.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Infinite Cycle Works Ltd да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 89, 16.3.2015 г.

Определение на Общия съд от 1 февруари 2016 г. — SolarWorld и др./Съвет

(Дело T-141/14) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Дълпинг — Внос на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китай — Окончателно антидълпингово мито — Освобождаване на вноса, за който ила приет ангажимент — Неразделност — Недопустимост)

(2016/C 111/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: SolarWorld AG (Бон, Германия); Brandoni solare SpA (Кастелфидардо, Италия) и Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Мадрид, Испания) (представители: L. Ruessmann, avocat, и J. Beck, solicitor)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представител: B. Driessen)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland, T. Maxian Rusche и A. Stobiecka-Kuik); Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc. (Чаншу, Китай); Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc. (Луоян, Китай); Csi Cells Co. Ltd (Суджоу, Китай); CsiSolar Power (China), Inc. (Суджоу) (представители: A. Willems и S. De Knop, адвокати, и K. Daly, solicitor) и China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Пекин, Китай) (представители: J.-F. Bellis, F. Di Gianni и A. Scalini, avocats)

Предмет

Искане за отмяна на член 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1238/2013 на Съвета от 2 декември 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 325, стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Заличава Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd и Csi Solar Power (China), Inc. като встъпили страни по дело T-141/14.
- 3) Осъжда SolarWorld AG, Brandoni solare SpA и Solaria Energia y Medio Ambiente, SA да понесат направените от тях съдебни разходи и да заплатят съдебните разходи на Съвета на Европейския съюз, включително разходите в обезпечителното производство.
- 4) Европейската комисия, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. и China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products понесат направените от тях съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 142, 12.5.2014 г.

Определение на Общия съд от 1 февруари 2016 г. — SolarWorld и др./Съвет

(Дело T-142/14) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Субсидии — Внос на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китай — Окончателно изравнително мито — Освобождаване на вноса, за който има приет ангажимент — Неразделност — Недопустимост)

(2016/C 111/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: SolarWorld AG (Бон, Германия); Brandoni solare SpA (Кастелфидардо, Италия); и Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Мадрид, Испания) (представители: L. Ruessmann, avocat, и J. Beck, solicitor)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представител: B. Driessen)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland, T. Maxian Rusche и A. Stobiecka-Kuik); Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc. (Чаншу, Китай); Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc. (Луоян, Китай); Csi Cells Co. Ltd (Суджоу, Китай) и CsiSolar Power (China), Inc. (Суджоу) (представители: A. Willems и S. De Knop, адвокати, и K. Daly, solicitor), и China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Пекин, Китай) (представители: J.-F. Bellis, F. Di Gianni и A. Scalini, avocats)

Предмет

Искане за отмяна на член 2 Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2013 на Съвета от 2 декември 2013 година за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 325, стр. 66)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Заличава *Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd* и *Csi Solar Power (China), Inc.* като встъпили страни по дело T-142/14.
- 3) Осъжда *SolarWorld AG, Brandoni solare SpA* и *Solaria Energia y Medio Ambiente, SA* да понесат направените от тях съдебни разходи и да заплатят съдебните разходи на Съвета на Европейския съюз, включително разходите в обезпечителното производство.
- 4) Европейската комисия, *Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc.* и *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* понасят направените от тях съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 12.5.2014 г.

Определение на Общия съд от 14 януари 2016 г. — Hispasat/Комисия

(Дело T-36/15) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Цифрова телевизия — Помощ за въвеждане на цифрова наземна телевизия в отдалечени и слабо урбанизирани райони на Кастилия-Ла Манча — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Поправяне на това решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2016/C 111/30)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Hispasat, SA (Мадрид, Испания) (представители: първоначално J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo и A. Balcells Cartagena, впоследствие J. Buendía Sierra и A. Lamadrid de Pablo, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: É. Gippini Fournier, P. Němečková и B. Stromsky)

Предмет

Искане за частична отмяна на решение C (2014) 6846 окончателен на Комисията от 1 октомври 2014 г. относно държавна помощ SA.27408 (C 24/2010) (ex NN 37/2010, ex CP 19/2009), предоставена от властите на Кастилия-Ла Манча за въвеждане на цифрова наземна телевизия в отдалечени и слабо урбанизирани райони на Кастилия-Ла Манча

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по съществуващото на настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване на *SES Astra*.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разходи, както и съдебните разходи на *Hispasat, SA*.

⁽¹⁾ ОВ С 89, 16.3.2015 г.

Жалба, подадена на 26 ноември 2015 г. — City Train/EUIPO (CityTrain)**(Дело T-699/15)**

(2016/C 111/31)

*Език на производството: немски***Страни***Жалбоподател:* City Train GmbH (Регенсбург, Германия) (представител: C. Adori, Rechtsanwalt)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)**Данни за производството пред EUIPO***Спорна марка:* фигуративна марка на Съюза със словните елементи „CityTrain“ — заявка за регистрация № 13 154 315*Обжалвано решение:* решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 9 септември 2015 г. по преписка R 843/2015-4**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени решението на ответника от 9.9.2015 г. и да го осъди да впише фигуративна марка „CityTrain“ с указване на цветовете „сиво, светлочервено“, заявена за регистрация на 8.8.2014 г. със заявка за регистрация № 13 154 315, като марка на Съюза за посочените в заявката за регистрация стоки и услуги от класове 12, 37 и 42

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009;
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 16 декември 2015 г. от DD срещу решението, постановено на 8 октомври 2015 г. от Съда на публичната служба по съединени дела F-106/13 и F-25/14, DD/FRA**(Дело T-742/15 P)**

(2016/C 111/32)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* DD (Виена, Австрия) (представители: L. Levi и M. Vandenbussche, lawyers)*Друга страна в производството:* Агенция на Европейския съюз за основните права (FRA)**Искания на жалбоподателя***Жалбоподателят иска от Общия съд:*

- да отмени отчасти решението по съединени дела F-106/13 и F-25/14 постановено от Съда на публичната служба на 8 октомври 2015 г.,

— въз основа на това:

- да отмени двете решения на FRA (оспорваните забележка и прекратяване на договор) не само на процесуално основание, но също и на другите повдигнати в жалбата до първата инстанция основания,
- да присъди на жалбоподателя подходящо обезщетение за неимуществените вреди, причинени от грубото нарушение на закона и нередности, допуснати при административното разследване и при приемане на решението за налагане на наказание. Тези неимуществени вреди са оценени *ex aequo et bono* на 15 000 EUR,
- да присъди на жалбоподателя подходящо обезщетение за неимуществените вреди, причинени от нередовните процедура и решението за прекратяване на договор. Тези неимуществени вреди са оценени *ex aequo et bono* на 50 000 EUR,
- да осъди FRA да заплати всички свързани с това производство по обжалване разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото основание е изведено от допуснати от Съда на публичната служба грешки при прилагане на правото, тъй като той разгледал само основанието, изведено от процедурно нарушение поради липсата на изслушване, което довело до отмяна и на двете решения, за забележка и за прекратяване на договор, само на процесуално основание, и отказал да разгледа другите основания, изложени в жалбата до първата инстанция. Жалбоподателят твърди, че Съдът на публичната служба допуснал грешка при прилагане на правото и не разгледал всички факти в нарушение на член 47 от Хартата на основните права и не изпълнил задължението си за излагане на мотиви, нарушил принципа на доброто правораздаване, принципа на оправданите правни очаквания и допуснал явна грешка в преценката.
2. Второто основание е изведено от допуснати от Съда на публичната служба грешки при прилагане на правото поради отхвърляне на претенцията на жалбоподателя за неимуществени вреди, както във връзка с решението за наказание, така и с решението за прекратяване на договор.
 - Съдът на публичната служба допуснал грешки при прилагане на правото като отхвърлил претенцията за неимуществени вреди, причинени от административното разследване, изопачаване на доказателства, непълно разглеждане на фактите, явна грешка в преценката, нарушаване на понятието за доказателство във връзка с наличието на вреда, като условие за извъндоговорна отговорност, неприлагане на принципа на правото на защита и на член 86, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на ЕС, нарушение на задължението за излагане на мотиви, нарушение на принципа на оправданите правни очаквания и нарушение на член 15 от Директива 2000/43/ЕО⁽¹⁾.
 - Съдът на публичната служба допуснал грешка при прилагане на правото като отхвърлил претенцията за неимуществени вреди, причинени от решението за налагане на наказание, изопачаване на доказателства, явна грешка в преценката, непълно разглеждане на фактите, грешка при прилагане на правото при оценяване на вредата, нарушение на задължението за излагане на мотиви, нарушение на принципа на оправданите правни очаквания и нарушение на член 15 от Директива 2000/43/ЕО.
 - Съдът на публичната служба допуснал грешка при прилагане на правото, като отхвърлил претенцията за неимуществени вреди, причинени от решението за прекратяване на договора, изопачаване на доказателства, непълно разглеждане на фактите, явна грешка в преценката, грешка при прилагане на правото при оценяване на вредата, нарушение на задължението за излагане на мотиви, нарушение на оправданите правни очаквания и нарушение на член 15 от Директива 2000/43/ЕО.

⁽¹⁾ Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 година относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход (ОВ L 180, 2000 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 20, том 1, стр. 19).

Жалба, подадена на 14 януари 2016 г. — GABO:mi/Комисия**(Дело T-10/16)**

(2016/C 111/33)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (Мюнхен, Германия)
(представители: M. Ahlhaus и C. Mayer, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви обжалваните решения за недействителни, и
- да осъди ответника да понесе всички съдебни разноски, включително тези на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят иска отмяната на следните решения на ответника:

- решение от 2 декември 2015 г. за споразуменията за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по 7 РП (реф. № Ares (2015) 5513293) и писмо от 2 декември 2015 г. за споразумението за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по 6 РП (реф. № Ares (2015) 5513293) във връзка с решението на ответника да пристъпи към събиране след одит (RAIA000024) относно приключилите споразумения за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по 7 РП и одит (RAIA000027) относно договорите по 6 РП,
- дебитно известие № 3241514917 (реф. № Ares (2015) 5513293), с което на жалбоподателя се разпорежда да плати общо 1 770 417,29 EUR до 15 януари 2016 г. по банковата сметка на ответника, и
- писма от 16 декември 2015 г. (реф. № Ares (2015)5894346, реф. № Ares (2015)5898040, реф. № Ares (2015) 5899627), 21 декември 2015 г. (BUDG/DGA/C4/DB — 025798.4) и 14 януари 2016 г. (BUDG/DGA/C4/DB — 025798.1) за прихващане на всяко съответно плащане срещу твърдения дълг на жалбоподателя, посочен в дебитно известие № 3241514917 (реф. № Ares (2015) 5513293).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. По първото основание се твърди, че обжалваните решения са незаконосъобразни, защото всички декларирани разходи отговарят на условието за отпускане на помощта, установено в член II.14.1 от Споразумението за отпускане на безвъзмездна финансова помощ.
2. По второто основание се твърди, че обжалваните решения не отговарят на приложимите формални изисквания и процесуални правила и са опорочени от нарушение на принципите на добро управление.
3. По третото основание се твърди, че обжалваните решения са опорочени от нарушения на принципа на пропорционалност.
4. По четвъртото основание се твърди, че наложените неустойки в обжалваните решения също са незаконосъобразни, защото жалбоподателят не е получил неоправдани финансови вноски.

Жалба, подадена на 25 януари 2016 г. — Biernacka-Hoba/EUIPO — Formata Bogusław Hoba (Formata)**(Дело T-23/16)**

(2016/C 111/34)

*Език на жалбата: полски***Страни***Жалбоподател:* Ilona Biernacka-Hoba (Александров Лодзки, Полша) (представител: R. Rumpel, Rechtsberater)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Formata Bogusław Hoba (Александров Лодзки, Полша)**Данни за производството пред EUIPO***Притежател на спорната марка:* другата страна в производството пред апелативния състав*Спорна марка:* фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „Formata“ — заявка за регистрация № 11 529 427*Производство пред EUIPO:* производство по обявяване на недействителност.*Обжалвано решение:* решение на втори апелативен състав на EUIPO от 4 ноември 2015 г. по преписка R 102/2015-2**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да уважи жалбата като основателна,
- да отмени обжалваното решение, в частта, в която се отхвърля искането за обявяване на недействителност на регистрираната марка „Formata“ № 011 529 427,
- да измени обжалваното решение, като обяви марката „Formata“ № 011 529 427 за недействителна,
- да измени обжалваното решение в частта относно съдебните разноски,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 22 януари 2016 г. — Република Гърция/Комисия**(Дело T-26/16)**

(2016/C 111/35)

*Език на производството: гръцки***Страни***Жалбоподател:* Република Гърция (представители: G. Kanellopoulos, O. Tsirkinidou и A. Ev. Vasilopoulou)*Ответник:* Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение за изпълнение на Комисията от 13 ноември 2015 г. „за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разход, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските региони (ЕЗФРСР)“, нотифицирано под номер C(2015) 7716 и публикувано в Официален вестник на ЕС, серия L 303 от 20 ноември 2015 г., стр. 35 и сл., в частта му, в която вследствие на проверки IR/2009/004/GR и IR/2009/0017/GR на Република Гърция са наложени еднократни и фиксирани финансови корекции от общо 11 534 827,97 EUR поради забавяния в процедурите по събиране на вземанията, непредоставяне на данни и като цяло поради пропуски в процедурата за управление на дълговете, със списъка на приложенията към същото, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

По-специално, Република Гърция изтъква четири основания по отношение на фиксираната финансова корекция от 10 %, наложена за финансовата 2011 година.

1. Първото основание се отнася до липсата на правно основание за налагането на фиксирани финансови корекции.
2. С второто основание за отмяна се изтъква във връзка с твърдените забавяния в процедурата по събиране на вземанията, че налагането на корекциите през 2015 г. за пропуски в системата на контрол, отнасящи се до случаи дори преди 2000 г. — вследствие на констатации, които са направени за първи път през 2011 г., в нарушение на правото на защита на гръцките органи, и на които Комисията е придала прекомерно значение — нарушава общия принцип на правна сигурност, на своевременност на административните действия на Комисията и във всеки случай на разумен срок за горепосочените действия.
3. С третото основание за отмяна, отнасящо се до твърдените пропуски в процедурата по събиране на вземанията чрез прихващане, се изтъква, че решението на Комисията изобщо не съдържа достатъчни и определени мотиви, и във всеки случай е прието въз основа на очевидна грешка в преценката.
4. С четвъртото основание за отмяна, отнасящо се до изчисляването, което според Комисията е неправилно, на лихвите, изплатени съобразно правилото 50/50 по член 31, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1290/2005 ⁽¹⁾, и до непосочването им в резултат от това в приложение III, се изтъква, че Комисията е тълкувала и приложила неправилно разпоредбите на член 32, параграфи 1 и 5 от Регламент (ЕО) № 1290/2005.
5. Накрая, по отношение на останалите части от обжалваното решение за изпълнение на Комисията, свързани с налагането на еднократни финансови корекции при конкретните обстоятелства по проверените случаи, се изтъква петото основание за отмяна, с което, след необходимите предварителни бележки по всички случаи, се споменава отделно всяка от наложените корекции и се посочва нарушение на условията по член 32 от Регламент (ЕО) № 1290/2005, неяснота, пълна липса на достатъчни и определени мотиви, очевидна многократна грешка в преценката на Комисията, нарушение на принципите на добро управление и на пропорционалност и нарушение на пределите на правото на преценка на Комисията при възлагането в тежест на Република Гърция на спорните суми.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 209, 11.8.2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 193).

Жалба, подадена на 25 януари 2016 г. — Обединено кралство/Комисия

(Цело T-27/16)

(2016/C 111/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: J. Kraehling, и S. Lee и M. Gray, Barristers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени частично член 1 от Решение за изпълнение (ЕС) 2015/2098 на Европейската комисия от 13 ноември 2015 г. ⁽¹⁾, който по-специално предвижда, че част от земеделските разходи във връзка с изчисляването на стойността на предлаганата на пазара продукция, декларирана от Обединеното кралство, е направена в противоречие на правото на Съюза и не може да бъде финансирано по ЕФГЗ и ЕФГЗ, което налага отмяната на пет вписвания (последното вписване на стр. 42 и първите четири вписвания на стр. 43) от приложението към посоченото решение, което възлиза на обща финансова корекция от 1 849 194,86 EUR; и
- да осъди Комисията да плати разноските, направени от Обединеното кралство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

- 1 Първото основание, изведено от твърдението, че Комисията е допуснала грешка при прилагането на правото с тълкуването на изискването, че при изчисляването на стойността на предлаганата на пазара продукция на организация на производителите с цел определяне на таван на помощта, държавата членка може да вземе предвид продукцията на производители, които са се присъединили към организацията. Като е приела това становище Комисията е пренебрегнала ясните разпоредби, на първо място, на член 3, параграф 1 и член 3, параграф 3 от Регламент 1433/2003 ⁽²⁾ на Комисията и, на второ място на член 52, параграф 1 и член 52, параграф 2 от Регламент 1580/2007 ⁽³⁾ на Комисията.
- 2 Второто основание, изведено от твърдението, че с тълкуването си на стойността на продукцията на присъединилите се членове, Комисията е действала в нарушение на принципите на законност и правна сигурност, които с особена сила се прилагат по отношение на мерки, които имат финансови последици и/или налагането на санкции.

⁽¹⁾ Решение за изпълнение (ЕС) 2015/2098 на Комисията от 13 ноември 2015 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (нотифицирано под номер C(2015) 7716) (ОВ L 303, 2015 г., стр. 35).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1433/2003 на Комисията от 11 август 2003 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 2200/96 на Съвета по отношение на оперативните фондове, оперативните програми и финансовата помощ (ОВ L 203, 2003 г., стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 48, стр. 200).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1580/2007 на Комисията от 21 декември 2007 година за определяне на правила за прилагане на Регламенти (ЕО) № 2200/96, (ЕО) № 2201/96 и (ЕО) № 1182/2007 на Съвета в сектора на плодовете и зеленчуците (ОВ L 350, 2007 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 26 януари 2016 г. — Enercon/EUIPO — Gamesa Eólica (Shades of green)**(Дело T-36/16)**

(2016/C 111/37)

*Език на жалбата: английски***Страни***Жалбоподател:* Enercon GmbH (Aurich, Германия) (представител: S. Overhage, Lawyer)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Gamesa Eólica, SL (Sarriguren, Испания)**Данни за производството пред EUIPO***Притежател на спорната марка:* жалбоподателят*Спорна марка:* цветна марка на Европейския съюз в различни нюанси на зеленото. Марка на Европейския съюз № 2 346 542.*Производство пред EUIPO:* производство по обявяване на недействителност*Обжалвано решение:* решение на втори апелативен състав на EUIPO от 28 октомври 2015 г. по преписка R 597/2015-2**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени обжалваното решение;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 26 януари 2016 г. — Novartis/EUIPO — SK Chemicals (Изображение на пластир)**(Дело T-44/16)**

(2016/C 111/38)

*Език на жалбата: английски***Страни***Жалбоподател:* Novartis AG (Базел, Швейцария) (представител: M. Douglas, lawyer)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* SK Chemicals GmbH (Ешборн, Германия)**Данни за производството пред EUIPO***Притежател на спорната марка:* жалбоподателят*Спорна марка:* фигуративна марка на ЕС (Изображение на пластир) — регистрация на марка на ЕС № 11 293 362

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 27 ноември 2015 по преписка R 2342/2014-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- нарушение на член 7, параграф 1, буква д), ii) от Регламент № 207/2009;
- нарушение на член 80, параграф 2 от Регламент № 207/2009;
- нарушение на принципа на справедлив процес от апелативния състав на EUIPO.

Жалба, подадена на 1 февруари 2016 г. — Alfonso Egüed/EUIPO — Jackson Family Farms (BYRON)

(Дело T-45/16)

(2016/C 111/39)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Nelson Alfonso Egüed (Мадрид, Испания) (представител: N. Fernández Fernández-Pacheco, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Jackson Family Farms LLC (Santa Rosa, САЩ)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на ЕС със словния елемент „BYRON“— заявка за регистрация № 10 581 619

Производство пред EUIPO: производство по възражение/производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 16 ноември 2015 г. по преписка R 822/2015-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да уважи заявката за регистрация на марка на ЕС № 10581619, „BYRON“, за всички стоки, обхванати от класове 18, 25 и 33 (като последният клас е предмет на спора по настоящото дело);
- да се осъди встъпилата страна да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009 що се отнася до иска за установяване на нарушение.

Жалба, подадена на 3 февруари 2016 г. — Crédit Mutuel Arkéa/ЕЦБ**(Дело T-52/16)****(2016/C 111/40)***Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon, Франция) (представител: H. Savoie, avocat)

Ответник: Европейска централна банка (ЕЦБ)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— Да отмени решението на Европейската централна банка от 4 декември 2015 г. (ECB/SSM/2015 — 9695000CG7B84NLR5984/40), с което се определят пруденциалните изисквания към групата Crédit Mutuel.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания, които по съществото си са еднакви или подобни на изложените по дело T-712/15, Crédit Mutuel Arkéa/ЕЦБ.

Жалба, подадена на 5 февруари 2016 г. — Netguru/EUIPO (NETGURU)**(Дело T-54/16)****(2016/C 111/41)***Език на производството: полски***Страни**

Жалбоподател: Netguru sp. z o.o. (Познан, Полша) (представител: K. Jaroński, radca prawný)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „NETGURU“ — заявка за регистрация № 12 994 166

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 18 декември 2015 г. по преписка R 144/2015-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени изцяло решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост от 18 декември 2015 г. по преписка R 144/2015-5,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително разноските за производството пред апелативния състав.

Изложени основания

- Нарушение на член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз и на член 75 от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009,
- Неправилно прилагане на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 10 февруари 2016 г. — Oil Pension Fund Investment Company/Съвет

(Дело T-56/16)

(2016/C 111/42)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Oil Pension Fund Investment Company (Техеран, Иран) (представител: K. Kleinschmidt, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени с незабавно действие Решение (ОВППС) 2015/2216 на Съвета от 30 ноември 2015 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2204 на Съвета от 30 ноември 2015 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012, в частта им, в която тези актове се отнасят до жалбоподателя,
- да предприеме процесуално-организационни действия съгласно член 89 от Процедурния правилник на Общия съд, като задължи ответника да представи всички документи, свързани с обжалваното решение, доколкото се отнасят до жалбоподателя,
- да присъедини документите по дело Oil Pension Fund Investment Company/Съвет (T-121/13, ECLI:EU:T:2015:645),
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски по делото.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първо основание: нарушение на член 266 ДФЕС

Според жалбоподателя член 266 ДФЕС не позволява на Съвета да приема актове, които имат едно и също съдържание, както актът от 21 декември 2012 г., отменен с решение на Общия по дело Oil Pension Fund Investment Company/Съвет (T-121/13, ECLI:EU:T:2015:645).

2. Второ основание: нарушение на правото на защита на жалбоподателя, на правото му на ефективна съдебна защита и на задължението за мотивиране

Във връзка с това жалбоподателят се оплаква, че не е проведено надлежно изслушване и не му е предоставен достъп до преписката. Според него съдържащите се в обжалваните актове мотиви не са разбираеми. Поради тези причини жалбоподателят смята, че са нарушени правото му на защита и на ефективна съдебна защита. Според него е налице и нарушение на правото на изслушване. Освен това се твърди, че Съветът не е преценил правилно отнасящите се до жалбоподателя обстоятелства. Според жалбоподателя му е отказан справедлив съдебен процес в съответствие с принципите на правовата държава, тъй като не са му били известни и не е имал възможност да вземе конкретно отношение по съответните критики и доказателства на Съвета, а и не е имал възможност да представи евентуални насрещни доказателства по делото.

3. Трето основание: явна грешка в преценката, неупражняване или неправилно упражняване на правото на преценка и нарушение на принципа на пропорционалност

Според жалбоподателя Съветът е допуснал явна грешка при преценката при приемането на оспорваните актове. Той твърди, че Съветът не е установил в достатъчна степен и/или правилно фактите, които са в основата на оспорваните актове. Във връзка с това жалбоподателят изтъква по-конкретно, че са неверни отнасящите се до него основания за приемането на ограничителни мерки, посочени в оспорваните актове. Освен това тези актове противоречали на принципа на пропорционалността.

4. Четвърто основание: нарушение на гарантираните с Хартата на основните права на Европейския съюз права

В това отношение жалбоподателят изтъква, че с оспорваните актове се нарушават неговите основни права, гарантирани с Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък Хартата на основните права). Във връзка с това той твърди, че е нарушена свободата на стопанската инициатива в Европейския съюз (член 16 от Хартата на основните права) и правото му да ползва законно придобитата си собственост в Европейския съюз, като по-специално се разпорежда свободно с нея (член 17 от Хартата на основните права). Освен това жалбоподателят се оплаква от нарушение на принципа на равенство (член 20 от Хартата на основните права) и на принципа на недискриминация (член 21 от Хартата на основните права).

Жалба, подадена на 11 февруари 2016 г. — Apax Partners/EUIPO — Apax Partners Midmarket (APAX)

(Дело T-58/16)

(2016/C 111/43)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Apax Partners LLP (Лондон, Обединено кралство) (представители: D. Rose, J. Curry и J. Warner, Solicitors)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Apax Partners Midmarket (Париж, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „APAX“ — заявка за регистрация № 3 538 981

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 26.11.2015 г. по преписка R 1441/2014-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в неговата цялост и да върне заявката за регистрация на спорната марка на EUIPO, за да се произнесе тя по нея,
- да разпреди на EUIPO и на всяка страна, встъпила в производството пред апелативния състав, да понесат направените от тях разноски и да заплатят разноските на жалбоподателя по настоящото производство и тези по производството пред апелативния състав и по възражение В 764 029 в производството пред отдела по спорове.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, букви а) и б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 13 февруари 2016 г. от Carlo De Nicola срещу решението, постановено на 18 декември 2015 г. от Съда на публичната служба по дело F-9/14, De Nicola/Европейска централна банка

(Дело T-59/16 P)

(2016/C 111/44)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Carlo De Nicola (Щрасен, Люксембург) (представител: G. Ferabecoli, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и да измени частично обжалваното решение като отмени точки 2 и 3 от диспозитива, както и точки 58 — 63 от същото решение,
- за тази цел, да отмени или да обяви за неприложими насоките, приети за 2012 г.; да осъди ЕИБ да заплати на г-н De Nicola обезщетение за претърпените вреди, в съответствие с първоначалното искане пред първата инстанция или, при условията на евентуалност, да върне делото за ново разглеждане от друг състав на СПС, така че други съдии да се произнесат отново по отменените точки.
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу решението на Съда на публичната служба (едноличен състав) от 18 декември 2015 г., De Nicola/Европейска инвестиционна банка (F-9/14).

Основанията и основните доводи са същите като изложените по дело T-55/16 P, De Nicola/Европейска инвестиционна банка.

Жалба, подадена на 13 февруари 2016 г. от Carlo De Nicola срещу решението, постановено на 18 декември 2015 г. от Съда на публичната служба по дело F-55/13, De Nicola/ЕИБ

(Дело T-60/16 P)

(2016/C 111/45)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Carlo De Nicola (Щрасен, Люксембург) (представител: G. Ferabecoli, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска инвестиционна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и да измени частично обжалваното решение като отмени точки 2 и 3 от диспозитива, както и точки 59 — 64 от същото решение,
- за тази цел, да отмени или да обяви за неприложими насоките, приети за 2011 г.; да осъди ЕИБ да заплати на г-н De Nicola обезщетение за претърпените вреди, в съответствие с първоначалното искане пред първата инстанция или, при условията на евентуалност, да върне делото за ново разглеждане от друг състав на СПС, така че други съдии да се произнесат отново по отменените точки.
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу решението на Съда на публичната служба (едноличен състав) от 18 декември 2015 г., De Nicola/Европейска инвестиционна банка (F-55/13).

Основанията и основните доводи са същите като изложените по дело T-55/16 P, De Nicola/Европейска инвестиционна банка.

Жалба, подадена на 12 февруари 2016 г. — Coca-Cola/EUIPO — Mitico (Master)

(Дело T-61/16)

(2016/C 111/46)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: The Coca-Cola Company (Атланта, САЩ) (представители: S. Malynicz и S. Baran, Barristers; D. Stone и A. Dykes, Solicitors)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) (Дамаск, Сирия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на ЕС със словния елемент „Master“ — Заявка за регистрация № 9 091 612

Производство пред СХВП: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 2 декември 2015 г. по преписка R 1251/2015-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- Да отмени обжалваното решение;

- да осъди EUIPO и заявителят на марка на ЕС да заплатят направените от тях разноси и тези на жалбоподателя, направени на всеки етап от производството по възражение и по обжалването, включително съдебните разноси в настоящото производство.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 5, буква б) от Регламент № 207/2009;
- Нарушение на член 65, параграф 6 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 15 февруари 2016 г. — Wieromiejczyk/EUIPO (Tasty Puff)

(Дело T-64/16)

(2016/C 111/47)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Michał Wieromiejczyk (Пабянице, Полша) (представител: R. Rumpel, radca prawny)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз, съдържаща словните елементи „Tasty Puff“ — заявка № 13 072 061

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 5 ноември 2015 г. по преписка R 3058/2014-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви жалбата за основателна,
- да отмени обжалваното решение,
- да измени обжалваното решение, като задължи EUIPO да регистрира знака „Tasty Puff“, № 13 072 061,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноси.

Изложени основания

- нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009,
- нарушение на член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 15 февруари 2016 — fleur ami/EUIPO — 8 Seasons Design (Lampen)

(Дело T-67/16)

(2016/C 111/48)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: fleur ami GmbH (Вилих, Германия) (представител: B. Potthoff, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: 8 Seasons Design GmbH (Ешвайлер, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: жалбоподателят

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността „Lampren“ — регистрация № 2 252 213-0002

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 1 декември 2015 г. по преписка R 2164/2014-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- при условията на евентуалност да проведе съдебно заседание,
- да осъди EUIPO да заплати направените от нея съдебни разходи, както и тези на жалбоподателя.

Изложено основание

- нарушение член 6 от Регламент № 6/2002.

Жалба, подадена на 15 февруари 2016 г. — Deichmann/EUIPO — Munich (Изображение на кръст върху страна на спортна обувка)

(Дело T-68/16)

(2016/C 111/49)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Deichmann SE (Есен, Германия) (представител: С. Onken, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Munich, SL (Capellades, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на ЕС (Изображение на кръст върху страна на спортна обувка) — марка на ЕС № 2 923 852

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 4 декември 2015 г. по преписка R 2345/2014-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- Да отмени обжалваното решение;
- да осъди EUIPO и другата страна в производството пред апелативния състав да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 15, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009;
- Нарушение на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 17 февруари 2016 г. от Carlo De Nicola срещу решението, постановено на 18 декември 2015 г. от Съда на публичната служба по дело F-70/16, De Nicola/ЕИБ

(Дело T-70/16 P)

(2016/C 111/50)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Carlo De Nicola (Щрасен, Люксембург) (представител: G. Ferabecoli, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска инвестиционна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и да отмени частично обжалваното решение като отмени точка 2 от диспозитива и точки 13 — 17, 57 — 60 и 62 — 68 от посоченото решение,
- за тази цел, да приеме, че е налице психически тормоз от страна на ЕИБ срещу г-н De Nicola и да осъди ЕИБ да поправи вредите, понесени от г-н De Nicola, или, при условията на евентуалност, да върне делото за ново разглеждане от друг състав на СПС, така че други съдии да се произнесат отново по отменените точки. Да се предвиди изрично исканата медицинска експертиза,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу решението на Съда на публичната служба (едноличен състав) от 18 декември 2015 г., De Nicola/Европейска инвестиционна банка (F-104/13).

В подкрепа на своята жалба жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е договорния характер на отношенията между жалбоподателя и ЕИБ.

- В това отношение жалбоподателят твърди, че е поискал обезщетение за претърпените вреди на основание на договорната отговорност на ответника, а не на извъндоговорната отговорност на Европейския съюз.

2. Второто основание е свързано с искането за установяване на психически тормоз.

— В това отношение жалбоподателят твърди по-специално, че Съдът на публичната служба не е можел да се отклони от задължението си да разгледа твърдение за наличие на психически тормоз и че следователно последният незаконосъобразно е обявил за недопустимо искането за установяване на посочения психически тормоз. Освен това установяването и правната квалификация на фактите били от съществено значение за определянето на претендираните вреди.

3. Третото основание е свързано с искането за осъждане на ответника да поправи вредите, причинени от психическия тормоз.

— В това отношение жалбоподателят твърди, че в конкретния случай са налице необходимите условия, за да може Съдът на публичната служба да приема обстоятелствата за установени и да признае правото на обезщетение за претърпените вреди.

Определение на Общия съд от 3 февруари 2016 г. — Experience Hendrix/CXВП — JH Licence (Jimi Hendrix)

(Дело T-357/14) ⁽¹⁾

(2016/C 111/51)

Език на производството: немски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 253, 4.8.2014 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 17 февруари 2016 г. — DE/EMA

(Дело F-58/14) ⁽¹⁾

(Публична служба — Срочно нает служител — Неподновяване на договор, сключен за определен срок — Член 8, първа алинея от УРДС — Съществено изменение на естеството на упражняваните от служителя функции — Прекъсване на кариерата — Квалифициране на договор, сключен за определен срок, в договор за неопределено време — Изключване)

(2016/C 111/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: DE (представители: S. Rodrigues и A. Blot, адвокати)

Ответник: Европейска агенция по лекарствата (ЕМА) (представители: първоначално S. Marino, T. Jabłoński и N. Rampal Olmedo, D. Waelbroeck и A. Duron, адвокати, впоследствие от S. Marino, T. Jabłoński, F. Cooney и N. Rampal Olmedo, D. Waelbroeck и A. Duron, адвокати)

Предмет

Искане за отмяна на решението да не се поднови договора на жалбоподателя като срочно нает служител и за поправяне на твърдените вреди

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) DE понася направените от него съдебни разноски и се осъжда да понесе разноските на Европейската агенция по лекарствата.

⁽¹⁾ ОВ С 292, 1.9.2014 г., стр. 63.

Жалба, подадена на 13 ноември 2015 г. — ZZ и др./Комисия

(Дело F-140/15)

(2016/C 111/53)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: ZZ и др. (представител: C. Cortese, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението на Комисията за изменение на размера на отпуснатата на жалбоподателя наследствена пенсия и на отпуснатите на трите му деца пенсии за сираци.

Искания на жалбоподателите

- да се отмени становище за изменение № 3 на началника на отдел РМО.4 на Европейската комисия, в което се посочват новите размери на отпуснатата на жалбоподателя наследствена пенсия и на отпуснатите на трите му деца пенсии за сираци, и което е съобщено на жалбоподателя на 6 февруари 2015 г., допълнено с мотивите на решението на ОН от 3 август 2015 г. да отхвърли подадената по административен ред жалба,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 26 ноември 2015 г. — ZZ/ЕИБ**(Дело F-145/15)****(2016/C 111/54)***Език на производството: шведски***Страни***Жалбоподател:* ZZ (представител: E. Nordh, avocat)*Ответник:* Европейска инвестиционна банка (ЕИБ)**Предмет на производството**

Отмяна на атестационния доклад на жалбоподателя за 2014 г. и искане за обезщетение на неимуществените вреди, които той твърди, че е претърпял

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на ответника относно атестирането на жалбоподателя за 2014 г., включително и решението за увеличаване на възнаграждението, плащане на премия и повишение в рамките на същата процедура по атестиране, както и последващия атестационен доклад за 2014 г., една част от който е посветена на работата на жалбоподателя през 2014 г. и поставените му за 2015 г. цели,
- да се осъди ответникът да заплати на жалбоподателя сума в размер на 150 000 EUR, ведно със съответните лихви, като обезщетение за неимуществени вреди,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 28 декември 2015 г. — ZZ и др./ЕСВД**(Дело F-153/15)****(2016/C 111/55)***Език на производството: френски***Страни***Жалбоподатели:* ZZ и др. (представители: N. de Montigny и J.-N. Louis, адвокати)*Ответник:* Европейска служба за външна дейност (ЕСВД)**Предмет на производството**

Отмяна на решение на ЕСВД, съдържащо се във фишовите за възнаграждения на жалбоподателите, доколкото представлява първо прилагане на намалението от 25 % на 20 % на надбавката за условия на живот в съответствие с решение на генералния административен директор

Искания на жалбоподателите

- да обяви решение на генералния административен директор на ЕСВД от 23 февруари 2015 г. за неприложимо спрямо жалбоподателите,
- вследствие на това да отмени фишовете им за възнаграждение за март 2015 г. и издадените след това, в които се прилага надбавка за условия на живот от 20 %,
- да осъди ЕСВД да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 6 януари 2016 г. — ZZ/Парламент**(Дело F-1/16)**

(2016/C 111/56)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* ZZ (представители: S. Orlandi и T. Martin, адвокати)*Ответник:* Европейски парламент**Предмет на производството**

Отмяната на решението на Европейския парламент да не включи името на жалбоподателя в списъка на длъжностните лица, избрани да участват в обучителната програма на процедурата по сертифициране за 2014 г.

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението от 27 март 2015 г. на органа по назначаването да не включи името на жалбоподателя в списъка на длъжностните лица, избрани да участват в обучителната програма на процедурата по сертифициране за 2014 г.;
- да се осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

Определение на Съда на публичната служба от 18 февруари 2016 г. — Sesma Merino/СХВП**(Дело F-125/13) ⁽¹⁾**

(2016/C 111/57)

Език на производството: френски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 129, 28.4.2014 г., стр. 37.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG